

POJEMNIK NA DROBNE PRZEDMIOTY

Poważne trudności sprawia każdemu majsterkowiczowi utrzymanie w należytym porządku odpowiednio posegregowanych i gotowych do natychmiastowego użytku drobnych elementów montażowych, takich jak śrubki, nakrętki, podkładki, wkręty do drewna, nity lub nawet zwykłe gwoźdźki. Wydaje się więc, że do przechowywania tego rodzaju materiałów najodpowiedniejszy będzie niewielki płaski pojemnik zaopatrzonego w przegródki (rys. 1).

Pojemnik ma kształt pudełka składającego się z dwóch części jednakowych pod względem wymiarów. Dolna część pojemnika została zaopatrzona w cienką drewnianą ramkę (wkładkę) oraz w przegródki tworzące sześć oddzielonych od siebie pomieszczeń. Obie części pojemnika połączone są za pomocą dwóch zawiasów umożliwiających otwieranie wieka.

W celu wzmocnienia i usztywnienia konstrukcji, ścianki boczne pojemnika połączone są na tzw. wczep prosty. Zasada tego rodzaju łączeń została przedstawiona na rys. 2. Ważne jest, aby wymiar „a” był równy wymiarowi „b” oraz aby głębokość wycięć była równa grubości łączonych elementów.

Praktyczne dokonanie łączenia na wczepy polega na wykonaniu na końcach łączonych elementów odpowiednich wycięć i występow wzajemnie się dopełniających, które po sklejeniu, dzięki dużej powierzchni styku, połączą trwale i mocno oba elementy.

Każde złącze wczepowe, bez względu na odmianę (wczepy mogą być proste lub pletwiaste), składa się z dwóch części ściśle odpowiadających sobie wymiarami, a mianowicie wczepów i wczepin w jednym i w drugim elemencie. Naj-

ważniejszym wymaganiem stawianym tego rodzaju łączeniom jest równomierne rozmieszczenie czopów i gniazd na całej szerokości łączonych elementów oraz staranne wyznaczenie ich zarysów na ściankach czołowych i przyległych. Czynność tę rozpoczniemy od wyznaczenia znacznikiem stolarskim szerokości wczepin na końcach obydwóch elementów. Następnie na szerszej powierzchni jednego z elementów wyznaczamy zarysy wczepów i gniazd za pomocą rysika i węgielnicy. Wyznaczone w ten sposób wymiary przenosimy na drugi element.

Przystępując do narzyniania materiału drzewnego musimy pamiętać, by raz piły wypadal zawsze na części materiału przeznaczonej do usunięcia. Inaczej połączenie nie będzie dokładnie dopasowane. Materiał znajdujący się między narzniętymi wczepami usuwamy płaskim dłutem do drewna, ale tylko do połowy grubości deski. Resztę materiału wycinamy po odwróceniu deski, aby nie spowodować jej pęknięcia bądź wyrwania ostatniej warstwy.

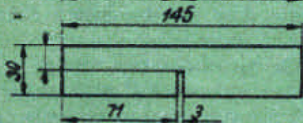
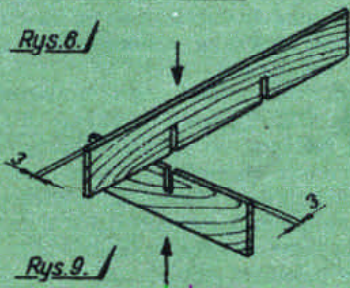
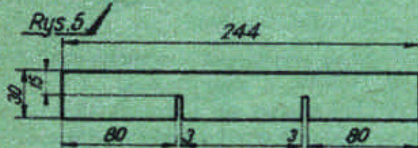
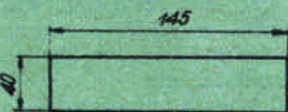
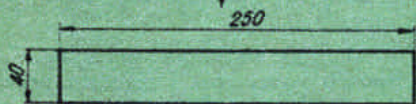
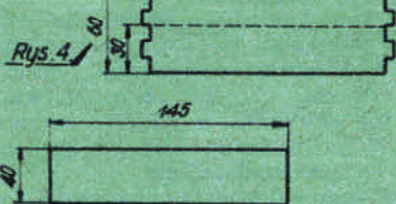
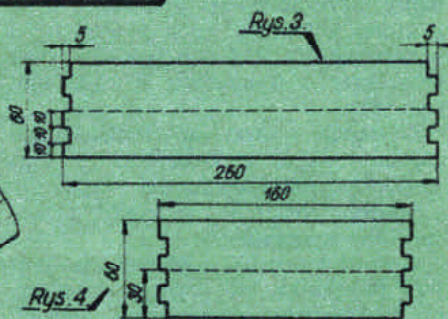
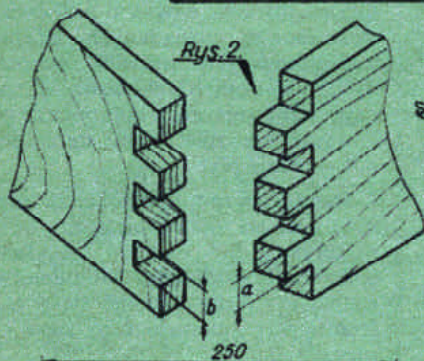
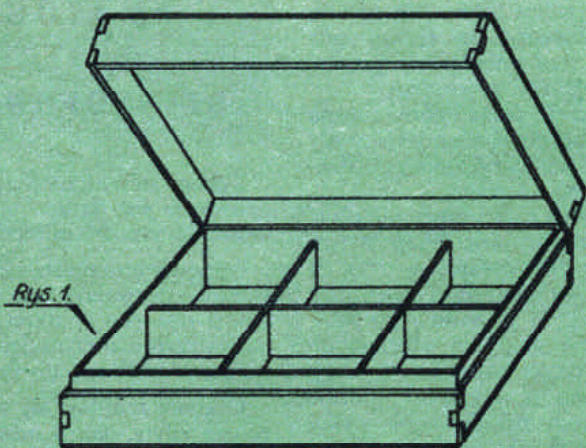
Po wydlutowaniu połączenie składamy „na sucho” sprawdzając szczelność wczepin. Podczas tej czynności elementy dobijamy młotkiem przez kawałek drewna, by nie uszkodzić powierzchni desek.

Następnie, po rozebraniu elementów, odpowiednie powierzchnie smarujemy klejem stolarskim przygotowanym w wodnej łaźni, lub klejem kazeinowym, po czym mocno dociskamy je do siebie. Należy uważać, by dokładnie zachować kąt prosty między łączonymi płaszczyznami.

Dłuższe ścianki boczne pojemnika (rys. 3) oraz ścianki krótsze (rys. 4) wykonamy z sosnowej listwy lub sklejki grubości 5 mm.

Zarówno wieko jak dolną część pojemnika wykonamy w postaci ramki szerokości 60 mm, a dopiero po przyklejeniu pokrywy i denka ze sklejki grubości 3 mm otrzymane pudełko przetrzemy wzdłuż linii przerywanych, naj-

Rys. 8

lepiej za pomocą gładkotnącej piły tarczowej. W wypadku braku dostępu do maszyny, posłużymy się ręczną piłą odsadnicą. W ten sposób otrzymamy idealnie równe części pojemnika.

Oczywiście, część dolną i górną można też wykonać oddzielnie, ale zawsze wtedy musimy liczyć się przynajmniej z niewielkim niedopasowaniem.

Wkładkę dolnej części pojemnika wykonamy ze sklejki grubości 3 mm. W tym celu wytniemy dwa prostokąty (rys. 5) o wymiarach 40×250 mm oraz dwa prostokąty (rys. 6) o wymiarach 40×145 mm. Prostokąty te wkleimy do wnętrza dolnej części pojemnika (rys. 1).

Przegrody na poszczególne rodzaje przechowywanych przedmiotów wykonamy także ze sklejki grubości 3 mm, z której wytniemy jeden prostokąt, o wymiarach 30×244 mm (rys. 7) i dwa prostokąty o wymiarach 30×145 mm (rys. 8).

Następnie w otrzymanych elementach zrobimy wycięcia szerokości 3 mm za pomocą piły włóśnicowej.

Sposób połączenia przegród przedstawiony został na rys. 9.

Gotową konstrukcję wkleimy do wnętrza pojemnika, po czym przystąpimy do wykończenia powierzchni drewna. W tym celu wszystkie zewnętrzne krawędzie pojemnika oszlifujemy drobnopiękarnym papierem ściernym, aby nadać im lekkie zaokrąglenie.

Następnie dokonamy montażu wieka pojemnika łącząc je dwoma zawiasami z dolną częścią za pomocą małych wkrętów do drewna.

Na zakończenie całą powierzchnię drewna zaciągniemy bezbarwnym lakierem olejnym lub zwykłą politurą. Jeżeli natomiast chcemy otrzymać pojemnik o ciemnych barwach, nie brudzący się, to pod politurę możemy nałożyć warstwę bejcy rozpuszczonej w wodzie lub nawet cały pojemnik pomalować farbą olejną w dowolnym kolorze.

Jerzy Pietrzyk